

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2673/2025
05.11.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Надежде Видић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ..., ВВ из ..., ГГ из ... и ДД из ..., чији је заједнички пуномоћник Драган Благојевић, адвокат из ..., против тужених Агенције за вођење спорова у поступку приватизације са седиштем у Београду, као правног следбеника Агениције за приватизацију и Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво Београд, ради исплате, одлучујући о ревизији тужене Агенције за вођење спорова у поступку приватизације изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 811/25 до 19.03.2025. године, у седници одржаној 05.11.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене Агенције за вођење спорова у поступку приватизације изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 811/25 до 19.03.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене Агенције за вођење спорова у поступку приватизације изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 811/25 до 19.03.2025. године.

ОДБИЈАЈУ СЕ, као неосновни, захтеви тужене Агенције за вођење спорова у поступку приватизације и тужилаца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду П1 207/21 од 29.11.2024. године, ставом првим изреке, одбијени су, као неосновани, приговори стварне и месне ненадлежности суда у односу на првотужену Агенцију за вођење спорова у поступку приватизације из Београда, као правног следбеника Агениције за приватизацију Београд и друготужену Републику Србију. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев тужилаца па је обавезана првотужена да тужиоцима исплати појединачно одређене износе са законском затезном каматом од доспелости до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев свих тужилаца у делу тужбеног захтева којим су тражили да се обавезе Република Србија да солидарно са првотуженом као правним следбеником Агениције за приватизацију тужиоцима

исплати износе из става другог изреке. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев тужилаца да друготужена солидарно са првотуженом накнади трошкове парничног поступка. Ставом петим изреке, обавезана је првотужена да свим тужиоцима солидарно накнади трошкове парничног поступка у износу од 1.658.788,73 динара са законском затезном каматом од стицања услова за извршност пресуде до исплате. Ставом шестим изреке, усвојен је захтев друготужене па су обавезани тужиоци да друготуженој солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 76.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 811/25 до 19.03.2025. године, ставом првим изреке, одбијене су, као неосноване, жалбе тужилаца и тужене Агенције за вођење спора у поступку приватизације и потврђена пресуда Трећег Основног суда у Београду П1 207/21 од 29.11.2024. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужилаца за накнаду трошкова поступка по жалби. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажен пресуде донете у другом степену тужена Агенција за вођење спорова у поступку приватизације је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као посебној, у смислу члана 404. ЗПП.

Тужиоци су поднели одговор на ревизију. Трошкове ревизијског поступка су тражили и определили.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, уједначавање судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према одредби става 2. овог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става првог овог члана одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

По оцени Врховног суда, нису испуњени наведени законски услови за одлучивање о посебној ревизији тужене, пошто солидарна обавеза тужене постоји због пропуста њеног правног претходника - Агенције за приватизацију, у поступку усвајања социјалног програма, као органа надлежног за спровођење поступка реструктурирања послодавца тужилаца Компанија „International CG“ д.п. Београд и „Generalexport“ д.п. Београд. О овом питању изражен је став у пресуди Врховног касационог суда Рев2 1341/2016 од 31.01.2018. године, након одлуке Уставног суда Уж 2049/2013 од 04.10.2013. године, која је прихватила становиште у одлуци Уж 4639/2012 од 08.05.2013. године и која има правно дејство и према лицима која нису поднела уставну жалбу, а налазе се у истој правној ситуацији као и подносиоци уставне жалбе у том предмету, сагласно одредби члана 87. Закона о Уставном суду. По тако установљеној пракси, одговорност тужене произлази из пропуста да у програму реструктурирања утврди начин реализације и извор средстава за исплату спорних накнада, а новчана средства остварена продајом имовине субјеката приватизације пренета су у стечајну масу.

Из наведених разлога, на основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу у радном спору, дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате поднета је 02.10.2020. године, Тужиоци се налазе у положају обичних (простих) супарничара из члана 205. став 1. тачка 2. ЗПП, када се вредност предмета спора меродавна за оцену дозвољености ревизије одређује према вредности главног захтева сваког од тужилаца посебно. Највећа вредност појединачног захтева о коме је одлучено побијаном пресудом је АА и износи 1.497.720,59 динара, па како не прелази наведени имовински цензус, одлука је у ставу другом изреке донета на основу члана 413. Закона о парничном поступку.

Тужена Агенција за вођење спорова у поступку приватизације није успела у ревизијском поступку, а наводи одговора на ревизију нису били потребни и нужни за одлуку о ревизији, па је одлука у ставу трећем изреке донета на основу одредби чланова 154. и 165. став 1. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић